

РЕШЕНИЕ

№ 453

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11101** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от А. Г. Й. срещу съдебно решение от 22.07.2021г., постановено по НАХД № 15552/ 2020г. по описа на Софийски районен съд / СРС/,129-ти състав, с което е потвърдено НП № 18-4332-007028/04.05.2018г. на зам. началника отдел „ПП” при СДВР, с което на касатора на основание чл.179, ал.2 вр чл.179 ал.1 т.5 предл 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. за нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП и административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. и лишаване да управлява МПС за срок от три месеца на основание чл.175, ал.1,т.5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123,ал.1,т.3 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Фактическата обстановка не била възприета правилно.Описанието й се базирало само на показанията на заинтересованото лице. Твърди, че от събраните от първоинстанционния съд доказателства не може да се направи категоричен извод, че са извършени вменените нарушения. Намира, че не е доказано по безспорен начин нанасянето на имуществена вреда от страна на касатора, както и че не са налице доказателства за напускане на местопроизшествието. Претендира да бъде отменено обжалваното решение на

СРС и да се реши спора по същество като отмени наказателното постановление. Претендира разности.

Ответникът по касационната жалба –СДВР, отдел „ПП”, редовно призован, не се явява, не изпраща представител, не изразява становище по същество на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IV- ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. с чл.63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

От фактическа страна СРС е установил, че на 05.03.2018г., около 18.35ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от[жк]към надлез „Н.“, Й. управлявайки л.а.“М. МЛ280“, с рег. [рег.номер на МПС] и след кръстовището с [улица], навлиза изцяло в съседна лента, като не пропуска движещият се в дясната пътна лента л.а.“Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС] и става причина за ПТП с него, след което напуска мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР. За констатираните нарушения на Й. бил издаден АУАН № 388247, въз онова на който било издадено и процесното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка СРС, 129-ти състав, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката и събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства. Въззивният съд е приел, че НП е издадено в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в чл.57 от ЗАНН. Приел е също, че извършването на нарушенията от страна на санкционираното лице е безспорно доказано, тъй като приетата от АНО за установена фактическа обстановка се подкрепя от приобщените по делото писмени доказателства, а размерът на наложените санкции е съобразен с тежестта на извършеното нарушение.

Съдът споделя направените от въззивния съд правни изводи поради което не следва да ги преповтаря.

Неоснователни са възраженията на касатора за допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила при съставянето на АУАН и НП, които да обуславят отмяната му. В същите са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушенията, които са установени, както и обстоятелствата при които са извършени, посочени са както датата на извършване на нарушенията, така и мястото на извършване на същите. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така че това да възпрепятства касатора да упражни правото си на възражение и жалба.

Касационният състав счита, че районният съд е спазил служебното начало за изясняване на фактическата обстановка. По делото са събрани достатъчно писмени и гласни доказателства, които са обсъдени поотделно и в съвкупност. По този начин е била изяснена обективната истина и решението не почива на предположения. Съгласно данните по делото и на двете страни е дадена еднаква възможност да упражнят процесуалните си права. Не е бил нарушен принципа на състезателност в

процеса. В хода на въззивното производство, не са представени доказателства от касатора, които да опровергават констатациите в АУАН. Безпротиворечивите свидетелски показания, удостовереното в АУАН ползващ се с презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП в хода на административно – наказателното производство, вкл. и всички останали доказателствени средства /протокол за ПТП , скица/ по безспорен начин установяват механизма на ПТП и вината на участниците в него. Съставения АУАН има доказателствена тежест за изписаните в него фактически положения и при положение, че в хода на производството не се представят доказателства от жалбоподателя за установяване на други факти за същата фактическа обстановка. Въпреки предоставената му възможност жалбоподателят не е ангажирал доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. Версията на касатора, че нямало вреди се оборва от съдържанието на дадената от него декларация в която заявява, че се е „чул някакъв пукот“. Това сочи, че е имало удар, а от удара е съвсем логично да се получат описаните в Протокола за ПТП и заявени от свидетеля Р. щети. Произведения удар между автомобилите, неизбежно е бил съпроводен с шум, който не може да не направи впечатление на водачите и за който свидетелства пред съда Р..В тази връзка правилно СРС е оставил без уважение доказателственото искане на жалбоподателя да се изиска информация от застрахователните дружества при които са застраховани автомобилите какви щети са били заявени, тъй като от нея не би следвало еднозначен извод реализирано ли е ПТП.Релевантен е факта на реализирано ПТП, а не вида на щетите.

Разпоредбата на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП задължава участниците в ПТП, когато при произшествието са причинени имуществени вреди, ако между тях няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП, без да напускат местопроизшествието да уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието и да изпълнят дадените им указания. В случая касаторът, не е спрял и не е установил какви са последиците от произшествието, не е останал на място и не е сигнализиран веднага контролните органи. Неоснователни са доводите , че била неприложима разпоредбата на чл.123, ал.1 т.3 от ЗДвП, тъй като от произшествието нямало причинени материални щети. Както се посочи, последното се опровергава от ангажирания доказателствен материал – АУАН, Протокол за ПТП, декларация на касатора, видно от които са причинени имуществени вреди

Като не е изпълнил задължението си по чл.25 ал.2 от ЗДвП А. Й. е станал причина за настъпване на пътнотранспортното произшествие. Механизма на извършване на пътнотранспортното произшествие се подкрепя и от установената щета по автомобила Ф. пасат, а участието на касатора в него се потвърждава и от подписаната от него декларация от 18.04.2018 г. Скицата, отразяваща местоположението на автомобилите към момента на ПТП, се основава освен на изявлението на Р., както и на оглед на ППС-то му. От гласните и писмени доказателства и записите от проведените разговори с „Национална система 112“ по безспорен начин се установява, че касаторът е напуснал мястото на произшествието, непосредствено след

настъпването му.

По арг. от чл. 25, ал. 2, изр.1 от ЗДвП при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Като не е пропуснал управлявания от свид. Р. лек автомобил касаторът виновно е нарушил цитираната законова разпоредба и е предизвикал пътно-транспортно произшествие, за което следва да носи административна наказателна отговорност. Наложените санкции са в рамките определените към датата на нарушенията средни размери, отчитайки отегчаващите и смекчаващи обстоятелства.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК. С оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на касатора не се дължат разноски.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 22.07.2021г., постановено по НАХД № 15552/2020г. по описа на Софийския районен съд / СРС/, 129-ти състав.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.